

^ Soumaya Ouarghi (links) en SchuldHulpMaatje Marry van Grootheest overleggen hoe ze de schulden van Soumaya kunnen aanpakken.

Diaconaal Platform Ede verenigt kerken uit de regio

Alle pijlen op armoede

In Ede en omgeving werken kerken intensief samen om armoede aan te pakken. De tactiek: op verschillende fronten tegelijk actief zijn. Soumaya Ouarghi kreeg zowel schuldhulp als voedselhulp. "Ik word er letterlijk doorheen geslept."

Het Diaconaal Platform in Ede, opgericht in 2006, is onder andere gericht op de bestrijding van armoede. Protestantse gemeenten, gereformeerde gemeenten, evangelische gemeenten en een Rooms-katholieke parochie uit Ede en zeven omliggende dorpen zijn aangesloten bij het platform. "Als een diaken in aanraking komt met armoede binnen zijn eigen gemeente, probeert hij dat in eerste instantie zelf op te lossen", legt Jan de Kluijver uit. Hij is diaconaal consulent in Ede en coördinator van het platform. "Als de problematiek te complex blijkt, loopt het via het platform."

Op het gebied van armoedebestrijding werkt het platform via SchuldHulpMaatje en een interkerkelijk noodfonds. SchuldHulpMaatje houdt in dat vrijwilligers mensen met (dreigende) schulden

begeleiden bij het werken aan een oplossing. Het noodfonds biedt kortdurende financiële hulp voor mensen met een concreet probleem, die dat niet zelf kunnen betalen. Denk bijvoorbeeld aan een kapotte wasmachine. De hulp is er voor iedereen, niet alleen voor kerkleden. Ook zit er iemand namens het platform in het bestuur van de Voedselbank. "De Voedselbank valt niet onder het platform, maar de kerken zijn er wel bij betrokken", zegt Jan hierover. "De kratten die de Voedselbank in Ede uitdeelt, zitten meestal bomvol." Het grote voordeel van het platform is dat "je alles op elkaar aan kunt laten sluiten", volgens hem. "Als iemand bijvoorbeeld een beroep doet op het noodfonds en hij blijkt schulden te hebben, kunnen we meteen doorverwijzen naar SchuldHulpMaatje."

Op z'n kop

Ingewikkelde financiële problemen zorgden ervoor dat Soumaya Ouarghi terecht kwam bij SchuldHulpMaatje. Tot een aantal jaren geleden was Soumaya een succesvolle vrouw met een goede baan (ze was kostwinner), een gezin met drie kinderen en een eigen huis. Toen ze ruim vier jaar geleden scheidde, kwam alles op z'n kop te staan. Soumaya: "Het was een vechtscheiding. Mijn ex was boos omdat ik de scheiding had aangevraagd, hij heeft me zelfs bedreigd."

De periode na de scheiding leverde Soumaya zoveel stress op dat haar werk eronder leed. Ze werd ziek en op een dag kreeg ze haar ontslag. Ze kwam weliswaar in de WWV, maar de gemeente legde beslag op haar uitkering: als voormalig kostwinner moest ze alimentatie betalen aan haar ex. Soumaya: "Ik kon de rente en aflossing van mijn hypotheek niet meer betalen. Ik wilde het huis verkopen, maar dat lukte niet." Toen de bank begon aan te dringen op een volmacht voor de verkoop van het huis, wist ze niet wat ze moest doen.

Haar ex-man tekende de volmacht, Soumaya niet. "Ik wilde inspraak hebben. De bank zou het huis misschien kunnen verkopen, maar voor een lage prijs. Ik zou dan blijven zitten met een nog grotere resthypotheek. Ook wilde de bank een minimale betaling per maand." Aan deze verplichting zou ze echter al bij het tekenen van de volmacht niet kunnen voldoen. Soumaya had namelijk een nieuwe baan gevonden, maar haar werkgever was op een gegeven moment gestopt met het uitbetalen van salarissen. "Samen met een aantal collega's hebben we een kort geding aangespannen. De uitkomst was dat de werkgever ons moest betalen. Dat deed hij de eerste maand, maar de volgende maanden niet."

Wonder

Ondertussen kwam Soumaya steeds verder in de financiële problemen. Ze moest naar de Voedselbank om aan eten te komen. Haar schulden stapelden zich op, maar ze kwam niet in aanmerking voor schuldhulpverlening. Na aftrek van de maandelijkse vaste lasten bleef er namelijk te weinig over op haar bankrekening om ook maar iets af te lossen. De gemeente verwees haar door naar SchuldHulpMaatje. Marry van Grootheest werd haar 'maatje'. "Soumaya, er komen echt betere tijden, heb ik vanaf het begin gezegd. We zijn heel praktisch begonnen: met het sorteren van de post", aldus Marry. "Als het uit de hand loopt, heb je geen zin meer om al die enveloppen open te maken", vult Soumaya aan. Marry: "Maar dan wordt het alleen maar erger. Als ze een formulier moest invullen, controleerde ik of ze dat ook echt gedaan had."

In oktober 2016 werd het huis van Soumaya ineens verkocht. Het had twee jaar te koop gestaan. "Een wonder", vinden Soumaya en Marry allebei, want de bank had kort daarvoor een brief gestuurd dat Soumaya de volmacht moest tekenen. Binnen een week vond ze een nieuwe (huur)woning, ondanks het ontbreken van een inkomen. Eindelijk kreeg ze drie maanden achterstallig salaris van haar werkgever uitbetaald. Hiervan kon meteen één maand huur en de waarborgsom voor het nieuwe huis worden betaald.

Betere tijden

Eind maart liep Soumaya's contract met haar werkgever af, sindsdien ontvangt ze een WWV-uitkering. "Dat is een stabiel inkomen, dus toen konden we eindelijk beginnen met de schuldsanering", vertelt Marry. De schuld bedroeg toen ongeveer 90 duizend euro. De gemeente zal alle schuldeisers een voorstel doen hoeveel Soumaya kan betalen. Ook tijdens het schuldsaneringstraject is Marry steeds beschikbaar voor Soumaya. "Ik ga mee naar gesprekken bij de gemeente en ik help met het invullen van de formulieren." "Ik word er letterlijk doorheen gesleept", glimlacht Soumaya. "Als Marry er niet was geweest, was ik nooit gekomen waar ik nu ben." Marry: "Het is heel belangrijk dat er iemand naast je staat in

Naam:

Marry van Grootheest

Woonplaats: Lunteren

Functie: SchuldHulpMaatje

Naam: Jan de Kluijver

Woonplaats: Ede

Functie: diaconaal consulent Ede, coördinator van het platform en van het noodfonds

Naam: Soumaya Ouarghi

Woonplaats: Bennekom

▲ Dankzij de Voedselbank had Soumaya's gezin tijdens een paar zware maanden toch voldoende te eten.

moeilijke tijden en je hoop geeft op betere tijden. Ik vond het zelf heel bijzonder om mee te maken dat het huis op een moeilijk moment werd verkocht en de verhuurder bereid was een woning te verhuren, terwijl Soumaya geen salaris kreeg.”

Op de vingers tikken

Het verhaal van Soumaya laat zien hoe kerken daadwerkelijk kunnen helpen wanneer er sprake is van armoede. Door de hulp gezamenlijk te bieden, bereiken de kerken in de regio Ede meer dan ze alleen ooit hadden gekund. Het zou bijvoorbeeld weinig zin hebben om in elke plaats een eigen SchuldHulpMaatjes-project op te starten. Door de krachten te bundelen, “helpen we kerken om meer kerk te zijn”, zegt Jan. Maar dat je samen veel kúnt doen, “wil nog niet zeggen dat je ook álles moet doen”, benadrukt Jan. “De burgerlijke overheid heeft ook haar verantwoordelijkheid.” Volgens hem mogen kerken de overheid best scherp in de gaten houden.

“Op zich is het aanbod voor minima in de gemeente Ede redelijk. Maar in sommige gevallen sluit de gemeente een dossier te snel. Na zes tot acht maanden moet een hulpvrager terugvallen op zijn eigen netwerk of een structurele oplossing gevonden hebben, is de richtlijn. Maar mensen passen niet altijd in papieren modellen, dat zie je bij Soumaya.” Het bestuur van het Edese platform bekijkt daarom momenteel of ze aan de bel zal trekken over het gemeentelijk beleid.

‘Mensen passen niet altijd in papieren modellen’

De burgerlijke gemeente op de vingers tikken, dat vinden diakenen soms heel lastig, realiseert Jan zich. “Maar dat hoort wel bij het vormgeven van gerechtigheid. Het is prima om mensen te helpen, maar we moeten dat niet te veel naar ons toetrekken.”

Meer info: www.diaconaalplatformede.nl. ■

Tips voor het oprichten van een diaconaal platform

- Zorg dat de lijntjes binnen het platform kort zijn, zodat mensen snel geholpen worden.
- De diaconie is geen beroepsclub. Zorg daarom dat je toegang hebt tot deskundigheid. Betrek deskundigen bij het platform of weet naar wie je moet doorverwijzen.
- Overspeel je hand niet. Zet niet vanuit het niets een uitgebreid platform op, want daar gaat veel tijd en overleg in zitten. Begin met een paar onderdelen en zet die eerst goed op.
- Kijk goed waar echt behoefte aan is. Gaat de lokale overheid bijvoorbeeld ruimhartig om met de bijzondere bijstand? Dan is een interkerkelijk noodfonds minder hard nodig.